

kert — og det er jo gentaget saa ofte her —, at der er Steder ude omkring, særlig langs Kysten og adskillige af de større Byer, hvor det er lige saa dyrt at leve, som det er her i København, og hvor et Huslejetillæg vilde være lige saa berettiget, som det er i København, og jeg skal tillade mig at udtale Haabet om, at dette Spørgsmaal maa blive taget op i Finansudvalget, og at man vil søge at hjælpe paa disse uheldige Forhold.

Forholdene ere imidlertid ogsaa paa andre Punkter blevne ringere, end Funktionærene havde Grund til at tro. I Foraaret, da Loven var her til sidste Behandling, tillod jeg mig at spørge den højtærede Minister, om de Stationskarle, der havde været maanedslønnede og 14 Dages lønnede, vilde faa deres Tjenestetid som Stationskarle medregnede til deres Anciennitet. Jeg tillod mig at udtale, at med Hensyn til de Stationskarle, der havde været maanedslønnede, nærede jeg ingen Tvivl om, at de vare berettigede til at faa deres Anciennitet som Stationskarle regnet med, og det synes at fremgaa af Lovens § 24, idet disse Stationskarle fuldstændig have udført Arbejde som Portører og egentlig ere blevne regnede som Portører. Det er imidlertid ikke sket. Der er ikke en eneste Portør eller Konduktør, der har faaet medregnet sin Tjenestetid som Stationskarl, og det har da til Følge, at der er Portører, og ikke saa ganske faa, der endnu skulle gaa i 9 Aar, forinden de mærke Virkningerne af den Lønningslov, vi vedtog i Foraaret, og som de med god Grund havde sat deres Lid til. Jeg vil tillade mig at opfordre den højtærede Minister til at humanisere Loven noget derved, at der, hvis man ikke kan give disse Folk et direkte Tillæg til deres Løn, i hvert Fald paa de dyrere Steder bliver givet dem et Opholdstillæg i Lighed med det Opholdstillæg, der gives til disse Klasser her i København.

Der er dernæst et lokalt Spørgsmaal, jeg flere Gange har haft fremme, og som jeg, det maa jeg bekende, havde ventet at finde paa Finanslovforslaget for i Aar, og det er Spørgsmaalet om et Havnepakhus ved Helsingørs Havn. Det har gjort mig ondt, at man ikke fra Ministeriets Side har ment at kunne optage denne Sag i Aar, fordi det ganske sikkert har stor Betydning for Helsingørs Havn, at der findes et Sted, hvor Ladninger, der ikke kunne lægges op under aaben Himmel, kunne lægges ind. Nu vil man maaske sige: Det maa laves privat. Det kan jeg ikke rigtig

forstaa, thi det er jo en Statshavn. Hele Havnen tilhører Staten, alle de Pladser, der ligge omkring Havnen, tilhøre Staten, og det forekommer mig derfor, at det vilde være det naturligeste, om Staten, der jo vilde vinde ved, at der var et Pakhus, byggede dette Pakhus. Der er fremskaffet baade Planer og Tegninger, der nu i omtrent et Aarstid eller $\frac{3}{4}$ Aar have ligget i Ministeriet. Jeg kunde ønske at vide, om der vil blive Tale om, at denne Sag overhovedet vil blive tagen op, idet jeg ikke kan tænke mig, at noget andet, jeg ogsaa har hørt, nemlig at man vilde have Sikkerhed for, at Forretningen kunde betale sig, kan være Grund til, at Sagen holdes tilbage. Man plejer dog ikke, naar man vil starte en Forretning — og en Forretning vil det jo være — først at gaa rundt til Folk for at sikre sig Kunder, men man plejer at maatte løbe an paa, naar man starter en Forretning, at kunne skaffe sig Kunder i Kraft af sin Energi. Saaledes vil det ganske sikkert ogsaa gaa ved Helsingør Havn. Naar Pakhuset er der, vil det sikkert nok blive benyttet. Nu vide de søfarende, at de ikke kunne faa Ladningen under Tag, og ganske naturligt gaa de da ikke til Helsingør i saadanne Tilfælde, hvor dette er nødvendigt. Vi have haft det Tilfælde — jeg skal nævne det igen — at et Skib er gaaet til Helsingborg og har lagt sin Ladning der, er saa gaaet tilbage til Helsingør og efter endt Reparation igen til Helsingborg for at hente Ladningen. Jeg vil udtale det Haab, at denne Sag ikke maa være skrinlagt, men at det maa lykkes at faa den optagen paa Finansloven imellem 1ste og 2den Behandling. Jeg kan ikke tro andet, end at selve denne Foranstaltning vil være til Held for Havnen, ligesom den — det maa jeg naturligvis indrømme — ogsaa vil være til Held for Helsingør By.

Jeg har dernæst et Spørgsmaal at rette til den højtærede Indenrigsminister, nemlig om han i en nær Fremtid agter at forelægge og søge at faa gennemført et Forslag om de københavnske Beskatningsforhold. Dette Spørgsmaal har nemlig stor Interesse for mange Kommuner og særlig for dem, der ligge her ude omkring København. København er ved de ny Skattelove og ved den Omstændighed, at man her har nedsat Skatteprocenten, bleven et komplet Skattely, hvis det ikke har været det før, og den Maade, hvorpaa de københavnske Skatteforhold ere ordnede i Øjeblikket, hindrer os ude omkring i Købstæderne, i Nord-, Syd- og Vestsjælland og